

TWORZYWA SZTUCZNE	NORMA BRANŻOWA	BN-78
	Żywice epoksydowe Epidian 200	6376-03
		Grupa katalogowa 1027

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy jest żywica epoksydowa Epidian 200, otrzymana przez rozpuszczenie żywicy Epidian 2 wg BN-75/6376-02 w acetonie.

1.2. Zakres stosowania przedmiotu normy. Żywicę epoksydową Epidian 200 stosuje się w połączeniu z włóknem szklanym do wyrobu laminatów oraz do klejenia materiałów porowatych (ceramika) z nieporowatymi (metale, szkło).

2. OZNACZENIE

EPIDIAN 200 BN-78/6376-03

3. WYMAGANIA

3.1. Wymagania ogólne. Żywica epoksydowa Epidian 200 powinna być klarowną lepłą cieczą, barwy lekko żółtej, bez widocznych gołym okiem zanieczyszczeń mechanicznych.

3.2. Wymagania szczegółowe - wg tabl. 1.

Tablica 1

Wymagania	
a) Zawartość rozpuszczalnika (acetonu), %	35 ±2
b) Liczba epoksydowa suchej pozostałości, val/100 g	0,2 ÷ 0,3
c) Zawartość części nierozpuszczalnych w acetonie, %	0,06

3.3. Okres trwałości. Epidian 200, opakowany wg 4.1 i przechowywany wg 4.3, powinien odpowiadać wymaganiom wg 3.1 i 3.2 co najmniej 4 miesiące, licząc od daty wyprodukowania.

4. PAKOWANIE, PRZECHOWYWANIE I TRANSPORT

4.1. Pakowanie. Żywicę epoksydową Epidian 200 należy pakować w bębny 2-1-5-200 wg BN-76/5046-01, 3-1-5-50-200 wg BN-76/5046-02, 1-1-5-200 wg BN-76/5046-03.

Każde opakowanie transportowe należy oznakować wg PN-76/O-79252, dołączając etykietę zawierającą:

- nazwę lub znak wytwórni,
- oznaczenie wg rozdz. 2,
- numer partii,
- masę brutto i netto,
- datę produkcji,
- ostrzeżenie dla materiałów łatwo palnych wg PN-76/O-79251 p. 2.3.4,
- okres trwałości.

4.2. Formowanie jednostek ładunkowych. W przypadku stosowania paletyzacji, jednostki ładunkowe powinny być formowane na paletach wg PN-81/M-78216. Ładunek na paletce należy zabezpieczyć przed przemieszczaniem się i deformacją.

4.3. Przechowywanie. Żywicę Epidian 200 należy przechowywać w opakowaniach wg 4.1, w pomieszczeniach magazynowych zaciemnionych, przewiewnych, w temperaturze nie przekraczającej 30°C.

4.4. Transport. Żywicę Epidian 200 należy przewozić dowolnymi środkami transportu, zachowując warunki przechowywania w czasie transportu zgodne z 4.3, zabezpieczając przed wpływami atmosferycznymi i nasłonecznieniem. Opakowania powinny być zabezpieczone przed możliwością przewracania się i przesuwania w czasie transportu.

Przy przewozie koleją należy ładować wagony do granic wykorzystania, zgodnie z odpowiednimi przepisami kolejowymi¹⁾.

W transporcie samochodowym należy opakowania z produktem ładować zgodnie z Instrukcją o ładowaniu i wyładowywaniu samochodów ciężarowych i przyczep¹⁾.

Do transportu żywicy Epidian 200 należy używać pojemników kontenerowych pojemności 2000 l. Oznakowanie pojemników kontenerowych powinno być zgodne z 4.1a)÷g).

¹⁾ Patrz Informacje dodatkowe p. 3.

Zgłoszona przez Zjednoczenie Przemysłu Organicznego ORGANIKA
Ustanowiona przez Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Organicznego ORGANIKA dnia 8 sierpnia 1978 r.
jako norma obowiązująca od dnia 1 października 1979 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 6/1979 poz. 35)

5. BADANIA

5.1. Program badań

- a) oznaczanie zawartości rozpuszczalnika (acetonu) (3.2a),
- b) oznaczanie liczby epoksydowej suchej pozostałości (3.2b),
- c) oznaczanie zawartości części nierozpuszczalnych w acetonie (3.2c).

5.2. Wielkość partii. Partia stanowi najwyżej 3000 kg wyrobu uzyskanego przy użyciu jednakowych surowców i w tych samych warunkach technologicznych wytwarzania.

5.3. Pobieranie i przygotowywanie średniej próbki laboratoryjnej wykonać wg PN-67/C-04500. Z każdej partii podlegającej odbiorowi należy wybrać w sposób losowy w zależności od liczności partii liczbę opakowań podaną w tabl. 2.

Tablica 2

Liczba opakowań jednostkowych w partii	Liczba opakowań jednostkowych, którą należy wybrać losowo z partii do pobierania próbek
do 5	wszystkie
6 ÷ 15	6
16 ÷ 25	9
26 ÷ 63	12
64 ÷ 160	14
161 ÷ 250	15

Z każdego wylosowanego opakowania jednostkowego należy pobrać próbnikiem nr 1 wg PN-74/C-60008 próbki pierwotne po co najmniej 100 cm³ każda. Ilość próbek pierwotnych pobranych z opakowań jednostkowych powinna być taka, aby z sumy próbek można było uformować próbkę ogólną wielkości 250 g. Próbkę ogólną podzielić na dwie równe części, z których jedną przekazać do badań laboratoryjnych, zaś drugą przechowywać przez okres gwarancji do analiz rozjemczych.

5.4. Opis badań

5.4.1. Oznaczanie zawartości rozpuszczalnika (acetonu)

5.4.1.1. Zasada oznaczania polega na określeniu masy próbki suszonej w określonej temperaturze.

5.4.1.2. Przyrządy

a) Suszarka zaopatrzona w regulację termostatową umożliwiającą utrzymanie stałej temperatury 105°C z dokładnością do ±2°C, z wewnętrznym obiegiem powietrza.

b) Naczynko wagowe o średnicy 60 mm, wysokości 30 mm.

5.4.1.3. Wykonanie oznaczania. Naczynko wagowe wysuszyć do stałej masy, ostudzić i zważyć z dokładnością do 0,0002 g.

Do naczynka odważyć około 3 g badanego produktu i ogrzewać w suszarce w temperaturze 105°C do stałej masy. Zawartość rozpuszczalnika (X) obliczyć wg wzoru

$$X = \frac{m_2 - m_3}{m_2 - m_1} \cdot 100$$

w którym:

m_1 - masa naczynka wagowego, g,

m_2 - masa naczynka wagowego z żywicą, g,

m_3 - masa naczynka z żywicą po wysuszeniu, g.

5.4.1.4. Wynik. Za wynik należy przyjąć średnią arytmetyczną wyników co najmniej dwóch oznaczeń, różniących się najwyżej o 1%.

5.4.2. Oznaczanie liczby epoksydowej suchej pozostałości

5.4.2.1. Przygotowanie próbki. Odważyć około 8 g Epidianu 200 do szalki Petriego o średnicy około 100 mm. Szalkę z badanym produktem umieścić w suszarce i suszyć w temperaturze 105°C do stałej masy.

5.4.2.2. Wykonanie oznaczania przeprowadzić wg PN-74/C-89085 p. 2.9, z użyciem chlorowodoru w dioksanie.

5.4.3. Oznaczanie zawartości części nierozpuszczalnych w acetonie wykonać wg PN-75/C-89085 p. 2.6.

5.5. Zaokrąglanie i zapisywanie liczb dotyczących końcowych wyników oznaczeń wg 3.2 należy wykonać wg PN-70/N-02120 p. 3.3.2.

5.6. Ocena wyników badań. Partię produktu należy uznać za dobrą, jeżeli wyniki badań średniej próbki laboratoryjnej reprezentującej partię są zgodne z wymaganiami podanymi w rozdz. 3.

5.7. Zaświadczenie o wynikach badań stwierdzające zgodność z wymaganiami normy należy dołączyć do każdej wysyłki produktu.

KONIEC

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę - Zakłady Chemiczne ORGANIKA-SARZYNA w Nowej Sarzynie.

2. Istotne zmiany w stosunku do ZN-62/MPCh/OE-2212

- a) wyeliminowano parametr oznaczania temperatury mięknienia,
- b) wprowadzono oznaczanie części nierozpuszczalnych w acetonie wg PN-74/C-89085,
- c) oznaczanie zawartości rozpuszczalnika,
- d) oznaczanie liczby epoksydowej suchej pozostałości,
- e) uaktualniono sposób i warunki pakowania, przechowywania i transportu żywicy epoksydowej Epidian 200,
- f) uściślono i rozszerzono wymagania dotyczące pobierania próbek,
- g) wprowadzono punkty dotyczące oceny wyników badań oraz przekazywanie zaświadczeń o wynikach badań,
- h) uwzględniono przepisy dotyczące transportu Epidianu 200.

Niniejsza norma zastępuje ZN-62/MPCh/OE-2212.

3. Normy i dokumenty związane

PN-67/C-04500 Produkty chemiczne. Wytyczne pobierania i przygotowywania próbek
 PN-74/C-60008 Próbniki do pobierania próbek produktów bezkształtnych
 PN-74/C-89085 Żywice epoksydowe nieutwardzone. Metody badań
 PN-81/M-78216 Palety ładunkowe płaskie jednopłytowe czterowiejsiowe bez skrzydeł drewniane 800x1200-EUR
 PN-70/N-02120 Zasady zaokrąglania i zapisywania liczb
 PN-76/O-79251 Opakowania jednostkowe z zawartością. Znaki i znakowanie. Wymagania podstawowe
 PN-76/O-79252 Transportowe jednostki opakowaniowe. Znaki i znakowanie. Wymagania podstawowe
 BN-76/5046-01 Opakowania transportowe metalowe. Bębny ciężkie z obręczami wytłaczanymi

BN-76/5046-02 Opakowania transportowe metalowe. Bębny lekkie

BN-76/5046-03 Opakowania transportowe metalowe. Bębny ciężkie z obręczami nasadzonymi

BN-75/6376-02 Żywice epoksydowe podstawowe. Epidian 1, 2, 3, 4, 5

Przepisy o ładowaniu i wyładowywaniu wagonów towarowych w komunikacji wewnętrznej. Załącznik nr 10 DKP (do art. 27, ust. 4, p. 4, Dz. TiZK z 1968 r.)

Instrukcja o ładowaniu i wyładowywaniu samochodów ciężarowych i przyczep. Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 7 marca 1963 r. (Mon. Pol. nr 23, poz. 123)

Przepisy o przewozie kolejną materiałów i przedmiotów niebezpiecznych (PMN) Dz. TiZK nr 20 poz. 84 z 1968 r., obowiązujące od dnia 15 września 1968 r.

Rozporządzenie Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 27 listopada 1971 r. w sprawie bezpieczeństwa ruchu przy przewozie materiałów niebezpiecznych na drogach publicznych (Dz. U. PRL nr 35, poz. 310, z dnia 17 grudnia 1971 r.)

Specjalne warunki przewozu towarów niebezpiecznych w międzynarodowej komunikacji kolejowej. Załącznik nr 4 do Umowy SMGS (Dz. TiZK nr 7, poz. 35 z 1966 r.), obowiązujące od dnia 1 lipca 1966 r.

Regulamin międzynarodowy dla przewozu kolejną towarów niebezpiecznych (RID). Załącznik I do Konwencji CIM (Dz. U. PRL nr 21, poz. 137 z dnia 29 czerwca 1968 r.), obowiązujące od dnia 1 kwietnia 1967 r.

4. Symbol wg SWW - 1268-213.

5. Autor projektu normy - Janina Zembroń, Zakłady Chemiczne ORGANIKA-SARZYNA w Nowej Sarzynie.

6. Wydanie 3 - stan aktualny: listopad 1984 - uaktualniono normy związane.